

POSTANOWIENIE

Dnia 7 lutego 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Sądaj

na posiedzeniu w trybie 545 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 3 k.p.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 7 lutego 2013r.
w sprawie P. K.,
zażalenia wniesionego przez skazanego,
na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 26 listopada 2012r., sygn. akt II AKo [...], o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania,

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

P. K. w złożonym osobiście wniosku o wznowienie postępowania wskazał cały szereg sygnatur akt sądowych, w sposób zupełnie nieczytelny określając jakiej sprawy dotyczyć miałyby wnioski o wznowienie postępowania i jaka miałyby być jego podstawa. Zarządzeniem Przewodniczącego wezwany został do wskazania wyroku sądu oraz określenia podstawy wznowienia. W odpowiedzi na to wezwanie skazany sporządził kolejne pismo, podając, że uzupełnienie „dotyczy akt III K [...] SR w L.”, ale w uzasadnieniu wskazując, że naruszenia art. 438 pkt 2 i 3 k.p.k. dotyczą również innych spraw, w których nie zastosowano złagodzenia kary, w tym orzeczonej wyrokiem łącznym.

W tej sytuacji wydano zaskarżone zarządzenie, podkreślając, że z treści pism skazanego nie jest możliwe nawet ustalenie rzeczowej właściwości sądu w postępowaniu o wznowienie.

W zażaleniu na to zarządzenie skarżący podniósł jedynie, że wskazał sygnaturę III K [...] oraz opisał podstawę wznowienia, wobec czego jego wniosek powinien zostać rozpatrzony.

Zażalenie na uwzględnienie nie zasługiwało. Trzeba podzielić stanowisko wyrażone w zaskarżonym zarządzeniu, że treść samego wniosku skazanego oraz pisma uzupełniającego, rzeczywiście nie dają podstaw do jednoznacznego ustalenia, w jakiej sprawie i dlaczego skazany wnosi o wznowienie postępowania. Wprawdzie w piśmie uzupełniającym wskazano jedną sygnaturę, informując, że dotyczy sprawy Sądu Rejonowego w L., ale w treści tego pisma mowa również o „innych sprawach”, w tym o sprawie o wydanie wyroku łącznego.

W tym stanie rzeczy nie było podstaw do uwzględnienia zażalenia.

Niemniej należy w tym miejscu pouczyć skazanego, że obecna decyzja procesowa nie zamyka mu uprawnienia do ponownego złożenia wniosku o wznowienie postępowania. Nie jest konieczne przedstawienie przez niego szczegółowej, zgodnej z art. 540 k.p.k., podstawy prawnej wniosku o wznowienie, ale niezbędne jest na tyle jasne wskazanie konkretnej sprawy (wyroku sądu oraz instancji w jakiej zapadł) i powodów złożenia wniosku, aby możliwa była jej identyfikacja oraz motywy, dla których domaga się wznowienia. Dodać trzeba, że nie jest możliwe prowadzenie jednego postępowania wznowieniowego obejmującego wiele spraw, w których P. K. został skazany.

Mając powyższe na uwadze orzeczono, jak w części dyspozytywnej postanowienia.